

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5P/62/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204493
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2012:5412204493.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobkyne: P. Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. O., A. X. XXXX/XX-XX, proti žalovanému: P. Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, zastúpený JUDr. Antonom Slamkom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, v konaní o návrhu na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný platiť žalobkyni na jej výživu po 145,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám žalobkyne počnúc dňom 08.10.2012.

II. Zameškané výživné za obdobie od 08.10.2012 do vyhlásenia rozsudku vo výške 138,39 eura je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Tým sa mení rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín z 30.11.2005 č. k. 2P/245/2005-38 vo výroku o výživnom na žalobkyňu.

IV. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

V. Žalobkyni sa náhrada pomernej časti trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 08.10.2012 žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaného platiť jej zvýšené výživné 200,- eur mesačne, počnúc dňom podania žaloby. Odôvodnila ju tým, že manželstvo jej rodičov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4C/294/1994 právoplatne 13.05.1994. Na základe tohto rozhodnutia bola zverená do osobnej starostlivosti matky a žalovaný bol zaviazaný k vyživovacej povinnosti naposledy podľa rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 03.02.2006 (správne 30.11.2005) sp. zn. 2P/245/2005 sumou 2.000,- Sk vždy do 15. dňa v mesiaci. Od posledného určenia výšky vyživovacej povinnosti ubehlo viac ako šesť rokov. V tom čase bola žiačkou Základnej školy v Dolnom Kubíne. Momentálne študuje tretí rok na vysokej škole, čím sa jej podstatne zmenili a narástli náklady spojené hlavne s jej štúdiom (cestovné, ubytovanie, nákup literatúry, pomôcok a podobne). Po ukončení bakalárskeho štúdia v tomto akademickom roku hodlá ďalej pokračovať v druhom stupni inžinierskeho štúdia. O zvýšenie výživného žiada, nakoľko jej brat P. Ž., nar. XX.XX.XXXX (taktiež študent VŠ - 1. ročník inžinierskeho štúdia) stratil podstatný zdroj príjmu, z ktorého pomáhal spolufinancovať ich matke aj jej štúdium na vysokej škole. V prvom ročníku VŠ jej bolo priznané sociálne štipendium v sume 70,- eur mesačne, ktoré jej pokrývalo náklady na ubytovanie na vysokoškolskom internáte. V druhom ročníku jej toto štipendium priznané nebolo. Počas letných prázdnin si privyrábala ako brigádnik, tento príjem je však nedostačujúci a nepokryje jej neustále zvyšujúce sa náklady na

štúdiom. Iný pravidelný príjem toho času nemá. Momentálne celú starostlivosť o ňu zabezpečuje matka. Náklady súvisiace s ubytovaním v študentskom internáte predstavujú mesačne 53,- eur, stravné cca 225,- eur (30 dní x 2,50 eura menu + 5,- eur raňajky, večera denne), cestovné náklady 19,52 eura/mesiac (2x do mesiaca DK - TT), náklady na hygienické potreby približne 10,- až 15,- eur/mesiac, náklady na telefón 10,- eur/mesiac, náklady na oblečenie podľa potreby. Hrubý mesačný príjem jej matky, zamestnanej v spoločnosti Slovenská pošta, a. s., Regionálne poštové centrum Liptovský Mikuláš, je 465,- eur. Žalovaný je zamestnaný ako vodič kamiónovej dopravy v KEITEL Italia. Žije v rodnom dome v U. a z jeho terajšieho manželstva pochádzajú ďalšie dve deti. Jeho rodina vlastní dve osobné autá zn. Audi. Žalovaný s ňou neudržiava žiaden kontakt.

Žalobkyňa na pojednávaní 12.12.2012 okrem spresnenia, že skutočný priemerný mesačný príjem jej matky, ktorá má príjem len zo svojho zamestnania, je 528,- eur za obdobie apríl až september 2012, vypovedala, že domov od začiatku roka chodievala v priemere 1-krát za 2 týždne, ale v poslednom čase je to častejšie podľa potreby, lebo rieši bakalársku prácu a chodí si po podklady do Miba Sinter Slovakia, s. r. o. Teraz nepoberá žiadny druh štipendia. Počas letných prázdnin už 2. rok pracovala na pošte ako poštová doručovateľka. Tento rok robila 2,5 mesiaca. Teraz si našla počas školského roka aj prácu ako montážny pracovník na dohodu v spoločnosti SCAME, kde za posledné 2 mesiace odrobila 65 hodín a má dohodnutú odmenu 2,16 eura na hodinu v hrubom. Na začiatku školského roka platila zápisné okolo 20,- eur a 100,- eur kauciu za internát, ktorú im na konci roka vracajú. V spoločnej domácnosti býva s mamou a s bratom. Ona aj brat študujú na vysokej škole dennou formou. Jej brat študujúci v štvrtom ročníku na Stavebnej fakulte v Bratislave nemá v súčasnosti žiadny príjem. Príjem mal do apríla 2012 ako extraligový hráč v basketbale. Žalovaného teraz vidí prvýkrát odvtedy, ako sa s ním naposledy videla ešte ako prváčka základnej školy na jednej svadbe. Občas ho vidí v meste, ale sa spolu bližšie nerozprávali, nikdy sa s ňou nekontaktuje. Byť, v ktorom bývajú, patrí jej matke. Hráva volejbal a chodí reprezentovať školu, s čím má náklady len na kúpu tenisiek a športového oblečenia. Žalovaný má z terajšieho manželstva dvoch synov, z ktorých starší študuje na vysokej škole a mladší je na základnej škole. Ich životná úroveň je nepomerne nižšia ako životná úroveň žalovaného a jeho rodiny, hoci aj u nich došlo k nárastu životných nákladov. Bývajú 22 rokov stále v tom istom byte, ktorého zariadenie sa vôbec nezmenilo. Žalovaný vlastní veľký dom, ktorý nie je starý a teraz zateplovali, čo sú zvýšené náklady, na ktoré žalovaný mal a má dve autá, kde oni nemajú žiadne auto. Na dovolenke prakticky za to celé obdobie ani neboli, akurát raz v Taliansku pri jej ujovi a brat bol tento rok pri mori s priateľkou, na čo si zarobil. Vie, že žalovaný chodí na dovolenku k moru pravidelne. Tento rok bol v Chorvátsku.

Zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný s požadovanou výškou výživného nesúhlasí. Navrhol zvýšiť výživné na sumu maximálne 110,- eur mesačne s ohľadom na aktuálne pomery žalovaného, aby nedošlo k ohrozeniu uspokojovania životných potrieb žalovaného, jeho manželky a dvoch detí pochádzajúcich z jeho terajšieho manželstva, hoci chápe, že aj potreby žalobkyne sú vysoké a oceňuje, že táto sa snaží privyrobiť si. Poukázal na to, že od posledného rozhodovania došlo k nárastu výdavkov na strane žalovaného a tiež došlo k určitému zníženiu príjmov jeho terajšej rodiny. Žalovaný má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k deťom z jeho terajšieho manželstva, z ktorých staršie študuje v 1. ročníku na vysokej škole a u druhého bola zistená celiakia, čo zvyšuje náklady na stravu tohto dieťaťa a tiež sú aj náklady spojené s lekáorskými vyšetreniami. Manželka žalovaného aktuálne nemá žiadny príjem, len náklady. Stále je síce vedená ako živnostníčka do konca tohto roka len preto, aby nemusela vracat' náklady svojmu obchodnému partnerovi vo forme rôznych školení, pretože pracovala ako poisťňá poradkyňa. Tiež jej bolo diagnostikované ochorenie štítnej žľazy, ktoré významne zvyšuje jej životné náklady.

Žalovaný na uvedenom pojednávaní vypovedal, že si nemyslí, žeby jeho životná úroveň bola vyššia ako životná úroveň žalobkyne. Jeho skutočným domovom je kamión, kde prežíva podstatnú časť svojho života. Stravuje sa na pumpách alebo si sám niečo varí a len málokedy v reštaurácii. V dome, v ktorom býva jeho terajšia rodina, kúria elektrickou až vtedy, keď je von viac ako mínus 15 stupňov. Dovtedy kúria len drevom a keď chce mať teplú vodu, tak musí zakúriť v krbe. Dom začal stavať pred 10-timi rokmi. Býva v ňom 6 rokov a ešte stále nie je dokončený. Tento rok ho zateplil, ale len čiastočne polystyrénom uloženým v lepe a ešte nedal vonkajšiu omietku, lebo na to nemá. Využil na to preplatok 790,- eur, ktorý mali na elektrickej energii za minulý rok. Má dve autá, ale jedno z nich je Audi 100 ročník 1993 a druhé Audi A6 ročník 2003, ktoré kúpil 6-ročné za 6.000,- eur. Auto potrebuje na to, aby sa mohol

dostať do roboty a z roboty domov. Druhé auto musel kúpiť preto, aby mal na čom chodiť do svojho zamestnania, keďže to auto, ktoré dovtedy mal, musela používať jeho manželka, ktorá vozievala syna U. do Martina, keďže tento utrpel zlomeninu ruky, ktorá sa zle liečila a musel byť reoperovaný v Martine. On domov chodieval raz za dva týždne, takže príde v sobotu ráno a v nedeľu ráno odchádza. Okrem toho má ešte 5-týždňov dovolenky. Poprel, že by chodievali každý rok na dovolenku. Tento rok boli pri mori v Chorvátsku z príležitosti 40 rokov jeho manželky a keďže jeho rodina vedela, že má hlboko do vrecka, poskladali sa mu, takže na dovolenke nebol za svoje peniaze. Predtým bol pri mori naposledy v r. 2002. Z terajšieho manželstva má dvoch synov U., nar. v r. XXXX, ktorý študuje na VŠ technickej v Trenčíne za strojného inžiniera a mladšieho X., ktorý má 13. rokov a chodí do 7. triedy základnej školy. Na dome má hypotéku na 20 rokov, ktorú teraz spláca vo výške 370,- eur mesačne. Poberá diéty, ktorých výška môže byť maximálne denne 31,- eur, a to len vtedy, ak by odjazdil 8,5 hodiny, čo sa podarí málokedy, a preto má v priemere 21,- eur denne. Potvrdil, že on sa so žalobkyňou nekontaktuje, pretože keď žalobkyňa bola ešte malá a mal záujem, tak raz ho jej matka do bytu nepustila, lebo mala doma pánsku návštevu a druhýkrát ho pustila, pohádali sa a ona podala na neho trestné oznámenie a za ten incident dostal nejakú pokutu. Tak teda povedal, že ak deti budú dospelé a budú chcieť, tak ho môžu vyhľadať. On má informácie o žalobkyňi a jej bratovi, takže nie je pravda, že by o nich nemal záujem. Teraz robí u svojho zamestnávateľa šoféra, ktorý strieda iných šoférov, takže ak by jeho zamestnávateľ prepúšťal, bude zrejme prvý na odpis.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že naposledy bolo o výške výživného zo strany žalobcu na žalovanú rozhodované rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 30.11.2005 č. k. 2P/245/2005-38, právoplatným 24.01.2006, ktorým súd zmenil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4Nc/358/1994 z 25.02.1994 v časti o výživnom tak, že žalovaného zaviazal platiť na vtedy ešte maloletého brata žalobkyne P., nar. XX.XX.XXXX, zvýšené výživné vo výške 3.000,- Sk (99,58 eura) mesačne a na vtedy ešte maloletú žalobkyňu vo výške 2.000,- Sk (66,39 eura) mesačne počnúc od 01.09.2005 do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletých detí. V tom čase bola žalobkyňa žiačkou 9. ročníka ZŠ a jej brat P. žiakom 1. ročníka gymnázia. Matka žalobkyne mala priemerný čistý príjem 11.641,- Sk (386,41 eura) mesačne a žalovaný 37.880,- Sk (1.257,39 eura), čo bolo vtedajších 1.000,- eur v čistom, z ktorého splácal pôžičky v celkovej výške 13.770,- Sk mesačne, ďalej platil aj poisťky 2.306,- Sk mesačne a za telefónne služby 2.300,- Sk mesačne, ktoré výdavky súd nepovažoval za nevyhnutné. Žalovaný a aj matka žalobkyne mali v tom čase rovnaký počet vyživovacích povinností, než aký majú v súčasnosti.

Od posledného rozhodovania došlo k zásadnej zmene pomerov, predovšetkým (s ohľadom na takmer sedemročný ročný odstup od posledného rozhodovania o výživnom) pomerov žalobkyne, ktorá rovnako ako jej brat v súčasnosti študuje na vysokej škole, s čím sú u nej spojené výrazne zvýšené náklady. Žalobkyňa v akademickom roku 2012/2013 študuje dennou formou v 3. ročníku na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave, Materiálovotechnologická fakulta so sídlom v Trnave.

Priemerný čistý mesačný príjem matky žalobkyne (zistený za obdobie 10/2011 až 11/2012) je vo výške 543,44 eura (nárast o cca 150,- eur). Z platobného dokladu SIPO (založeného v prílohovej obálke spisu 6P/59/2012) vyplýva, že táto uhrádza za byt mesačne 132,02 eura (suma uvedená ako nájom), ďalej 30,- eur za elektrinu a 4,64 eura koncesionárske poplatky. Matka žalobkyne nevlastní žiadne auto.

Príjem žalovaného pracujúceho v nemeckej firme v Taliansku ako vodič kamiónov, ktorý doložil potvrdením za obdobie január až september 2012, predstavoval 1.390,67 eura v čistom (nárast oproti obdobiu predchádzajúceho rozhodovania o výživnom o cca 140,- eur) + diéty v priemere vo výške cca 21,- eur denne, ktorých maximálna výška môže byť 31,- eur denne, ale to v prípade, že odjazdí 8,5 hodiny. Tento má mať podľa ním doloženého rozpisu nákladov (č. I. 37) náklady na bývanie 233,55 eura mesačne (platba za elektriku 210,- eur, 11,- eur voda, 9,60 eura satelitná televízia a 12,95 eura - internet), spláca tri pôžičky spolu vo výške 398,56 eura mesačne, tiež má platiť životné a úrazové poisťky sebe, svojej manželke a deťom z terajšieho manželstva spolu v celkovej výške 179,53 eura mesačne + 15,- eur mesačne šoférska poisťka + 10,01 eura mesačne poistenie domu, 61,69 eura mesačne havarijná poisťka auto, 13,- eur mesačne zákonné poisťky na autá. Svoje náklady na cestovanie do zamestnania vrátane diaľničných poplatkov, ale bez údržby auta, vyčíslil mesačne na 300,- eur + 25,- eur mesačne

internet v Taliansku. Z terajšieho manželstva má dvoch synov U., študujúceho v 1. ročníku na VŠ technickej v Trenčíne a mladšieho X. - žiaka 7. triedy základnej školy, u ktorého mala byť diagnostikovaná celiakia, prečo musí mať bezlepkovú stravu, náklady na ktorú uviedol mesačne vo výške do 100,- eur. Manželka žalovaného, ktorá trpí ochorením štítnej žľazy (prípadné zvýšenie nákladov súvisiacich s týmto ochorením však zdokladované nebolo) je aktuálne živnostníčkou, podľa žalovaného vykonáva činnosť poisťovacej agentky pre Allianz s predpokladom jej trvania len do konca roka, pretože z toho nemá mať prakticky žiaden príjem a živnosť zrušiť nemôže, pretože by musela vracať sumy vynaložené na jej školenia. Z províznych listov od Allianz -Slovenskej poisťovne, a. s. (založených v spise 6P/59/2012 - č. I. 42-51) vyplýva, že stav jej provízií k 30.09.2012 je pasívny. Žalovaný spolu s manželkou vlastní dve autá, jedno má rok výroby 1993 (č. I. 41 spisu 6P/59/2012) a druhé rok výroby 2003. Z online bankingového výpisu z účtu žalovaného (č. I. 58 spisu 6P/59/2012) vyplýva, že žalovaný uhrádza elektriku v dome, v ktorom býva so svojou rodinou, vo výške 210,- eur mesačne a vodné a stočné 11,- eur mesačne, internet 12,95 eur mesačne, Digi TV 9,60 eur mesačne, pôžičku od Wüstenrotu vo výške 24,70 eura mesačne, svoje tri poisťky vo výške spolu 105,23 eura mesačne, dve poisťky manželke spolu vo výške 48,54 eura a poisťky synom U. vo výške 20,41 eura a X. 20,35 eura mesačne. Ďalšie výdavky, ktoré žalovaný špecifikoval vo svojom rozpise na č. I. 37 žalovaný nepreukázal.

Žalobkyňa nepoberá žiadny druh štipendia. Mala vlastný príjem počas letných prázdnin, kedy za mesiace 07/2012 zarobila ako poštová doručovateľka 353,69 eura netto a v takej istej výške mala príjem aj za 08/2012. Mala príjem aj za mesiac 10/2012 vo výške 174,- eur v čistom. Počas mesiacov november a december 2012 mala (má) brigádovať ako montážny pracovník v spoločnosti SCAME, kde za uvedené obdobie do dňa vyhlásenia rozsudku odrobila 65,- hodín pri dojednanej odmene 2,16 eura v hrubom za 1 hodinu, čo predstavuje celkovo 140,40 eura brutto. Jej náklady na internát predstavujú 53,- eur mesačne, cestovné vlakom 1 cesta Trnava - Dolný Kubín je 4,88 eura. Náklady na 1 obed predstavujú cca 3,80 eura za hlavné jedlo. Táto býva s matkou a svojim bratom P. v byte vlastnícky patriacom jej matke.

Brat žalobkyne Bc. P. Ž. študuje dennou formou v 1. ročníku inžinierskeho štúdia (celkovo 4. ročník VŠ) na STU Bratislava. Rozsudkom tunajšieho súdu z 12.12.2012 č. k. 6P/59/2012-62 (ešte neprávoplatným) došlo k zvýšeniu výživného zo strany žalovaného na Bc. P. Ž. (určeného rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 30.11.2005 č. k. 2P/245/2005-38 vo výške 3.000,- Sk, resp. 99,58 eura mesačne) na sumu 165,- eur mesačne, počnúc dňom 03.10.2012.

Podľa § 62 ods. 1 zákona NR SR č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej už len „ZoR“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 ZoR výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho

zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1, 2, 3 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

Rozhodnutia súdov, ktoré určujú výživné, môžu byť zmenené, ak dôjde k zmene pomerov na strane účastníkov. Táto zásada vyjadrená v cit. ust. § 78 ods. 1 ZoR a reflektovaná v procesnom ust. § 163 ods. 1 O. s. p. umožňuje doceliť zmenu rozhodnutí, vychádzajúcich zo skutočností, ktoré sa postupom času zmenili. O výživnom sa rozhoduje vždy podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania (v čase vyhlásenia rozsudku - § 154 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ teda po rozhodnutí súdu dôjde k zmene pomerov, či už na strane oprávnených alebo povinných osôb, je potrebné vždy vykonať novú úpravu výšky výživného, aby zodpovedala aktuálnemu stavu. Aj pri rozhodnutiach podľa § 163 ods. 1 O. s. p. platí zásada uvedená v § 154 ods. 1 O. s. p., z ktorej o. i. vyplýva, že predchádzajúci rozsudok nemožno zmeniť, ak pomery, ktoré boli rozhodujúce pri predchádzajúcom rozhodovaní o výživnom, sa doposiaľ nezmenili a má dôjsť k ich zmene (s väčšou alebo menšou pravdepodobnosťou) až v budúcnosti.

Na základe vykonaného dokazovania súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia ZoR dospel k záveru, že žaloba je v prevažnej časti dôvodná. Už bolo uvedené, že naposledy bola výška výživného ako na žalobkyňu, tak aj jej brata P. upravovaná pred takmer 7 rokmi, a to v čase, kedy žalobkyňa bola ešte žiačkou posledného ročníka ZŠ. Vyživovacia povinnosť žalovaného k nej stále trvá, keďže táto je stále ako študentka denného štúdia na VŠ odkázaná na výživu svojich rodičov a jej sporadické príjmy dokážu len v menšom rozsahu saturovať jej potreby. Podstatným spôsobom došlo k zmene pomerov žalobkyne, hlavne došlo k výraznému nárastu jej odôvodnených potrieb ako v súvislosti s jej vekom, tak predovšetkým v súvislosti s jej vysokoškolským štúdiom mimo miesta jej trvalého bydliska. Táto zmena nepochybne sama o sebe odôvodňuje potrebu zvýšenia výživného a ani žalobca nenamietal čiastočnú opodstatnenosť zvýšenia doterajšieho výživného, ktoré navrhoval určiť na žalobkyňu maximálne vo výške 110,- eur mesačne. Od posledného rozhodovania došlo k určitému nárastu nominálnych príjmov ako žalovaného, tak aj matky žalobkyne. U žalovaného treba ako súčasť celkového príjmu čiastočne zohľadňovať aj jeho príjem vo forme diét s ohľadom na ich výšku, ktorých celková výška sa pohybuje minimálne vo výške 400,- eur mesačne, čo zvyšuje celkovú reálnu výšku príjmu žalovaného. Zistený príjem žalovaného, aj za predpokladu zvýšených nákladov žalovaného súvisiacich s vyšším vekom jeho synov z druhého manželstva a vyššej výšky výživného, ktorá mu bola uložená na syna P. ešte neprávoplatným rozsudkom z 12.12.2012, žalovanému umožňuje, aby na výživu žalobkyne prispieval súdom určenou výškou výživného 145,- eur mesačne počnúc dňom podania žaloby. Takto určenú výšku výživného súd považuje za výšku zodpovedajúcu zákonným kritériám pre určenie výživného, zohľadňujúcou ako aktuálne celkové pomery žalovaného, predovšetkým jeho príjmové možnosti, ale aj jeho zistené majetkové pomery, ktoré sú priaznivejšie ako majetkové pomery matky žalobkyne, ako aj počet jeho vyživovacích povinností a z týchto pomerov vyplývajúcu schopnosť žalovaného podieľať sa na výžive žalobkyne, po zohľadnení aj možnosti matky žalobkyne (s ohľadom na jej pomery) ako jej druhého rodiča, zabezpečovať uspokojovanie jej potrieb, tak aj celkové potreby žalobkyne, ktorých uspokojenie si nevie žalobkyňa sama zabezpečiť. K celkovým nákladom žalovaného na bývanie súd považuje za potrebné dodať, že tento ako mesačný výdavok uvádza zálohovú platbu za elektrickú energiu 210,- eur. Sám potvrdil, že za rok 2011 mal mať preplatok na elektrike vo výške 790,- eur, ktorý mal použiť na realizáciu čiastočného zateplenia domu. Tento fakt však nijako nezakomponoval v rámci ním vyčísľovaných celkových nákladov na bývanie, hoci s ohľadom na výšku mesačných preddavkov a už existujúce čiastočné zateplenie domu, ktorého účelom je práve zníženie jeho energetickej náročnosti, je viac ako reálny predpoklad vzniku preplatiek na elektrike, dokonca aj vo vyššom rozsahu. Súd tiež poukazuje na to, že časť nákladov žalobcu uvádzaná vo forme platieb na poistné zmluvy, ak tieto platby sa týkajú životného a úrazového poistenia žalovaného, jeho manželky a detí z jeho druhého manželstva, nepredstavujú nevyhnutné výdavky, teda plnenie vyživovacej povinnosti žalovaného voči svojim deťom, teda aj voči žalobkyňi, má pred takýmito platbami prednosť. Sama žalobkyňa pritom vyvíja nadpriemernú snahu, a to dokonca aj počas školského roka príjmom z brigádnickej činnosti aspoň v malom rozsahu zabezpečovať svoje potreby, čo nepochybne robí na úkor svojho osobného voľna.

Zároveň súd vyčíslil aj zameškané výživné za obdobie od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku vo výške 138,39 eura (za 24 dní mesiaca október a za mesiac november 2012), vychádzajúc z toho, že žalovaný doposiaľ platil na výživu žalobkyne namiesto určených 66,39 eura sumu 67,- eur, ktoré uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutím o zvýšení výživného dochádza k zmene rozsudku tunajšieho súdu z 30.11.2005 č. k. 2P/245/2005-38.

Vo zvyšnej časti - pokiaľ sa žalobkyňa domáhala za žiadané obdobie vyššieho výživného, než jej bolo súdom priznané, súd z dôvodov uvedených vyššie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobkyňi, ktorej by s poukazom na § 142 ods. 2 O. s. p. prináležalo právo na náhradu pomernej časti vzniknutých trov ako účastníkovi majúcemu prevažný úspech vo veci, právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalobkyňa si žiadne trovy neuplatnila so zdôvodnením, že jej žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).